

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренцијски савјет

Р Ј Е Ш Е Њ Е

**по Пријави 10 приватних апотека из Унско – санског Кантона против Владе и
Завода здравственог осигурања Унско-санског Кантона, ради ограничавања
тржишне конкуренције**

**Сарајево
Јуни, 2008. године**

Број: 01-04-26-038-27-П/07
Сарајево, 12.06.2008. године

На основу члана 42. тачка г), а у вези са чланом 4. став (1) тачке ц) и д) Закона о конкуренцији («Службени гласник БиХ», бр. 48/05, 76/07 и 88/07) и члана 193. став (2) Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04 и 88/07) у поступку покренутом на основу Захтјева 10 приватних апотека са подручја Унско-санског кантона : «Цазинлијек»-Цазин, «Крупафарм»-Босанска Крупа, «Лијек»-Цазин, «Дон»-Сански Мост, «Мр.Рабија»-Босанска Крупа, «А-Medicus»-Сански Мост, «Medicus»-Сански Мост, «Tilia»-Сански Мост, «Аида»-Бихаћ и «Mak-Pharm»-Цазин, заprimљеном дана 05.11. 2007. године под бројем: 01-04-26-038-П/07, заступаних по адвокату Каровић Мустафи, Симе Милутиновића Сарајлије 15, 71000 Сарајево, против Владе Унско-санског Кантона и Завода здравственог осигурања Унско-санског Кантона, Конкуренцијски савјет на 67. (шездесетседмој) сједници одржаној дана 12.06.2008. године, донио је сљедеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

- I 1.** Утврђује се да Влада Унско-санског кантона својом Одлуком о листи лијекова који се прописују и издају на терет средстава Завода здравственог осигурања, као и начину њиховог прописивања и издавања («Службени гласник УС Кантона» број 5/03) чланом 16. спријечава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту услуга издавања лијекова на рецепте осигураним лицима на терет новчаних средстава Завода на подручју Унско-санског кантона, у смислу члана 4. став 1. тачке (ц) и (д) Закона о конкуренцији.
- I 2.** Налаже се Влади Унско-санског кантона да у временском року од 3 (три) мјесеца измјени члан 16. Одлуке из тачке I 1. овог Рјешења тако да ће омогућити под једнаким условима свим апотекама које имају рјешење Министарства здравства Унско-санског кантона за обављање фармацеутске дјелатности, пружање услуга издавања лијекова на рецепт осигураним лицима на терет новчаних средстава Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона.
- I 3.** Налаже се Влади Унско-санског кантона да у остављеном временском року достави на увид Конкуренцијском савјету доказе о извршењу обавезе из тачке I 2. Овог Рјешења.
- II 1.** Утврђује се да Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона закључивањем уговора о пружању услуга издавања лијекова на рецепт са апотекама које су јавне установе, а не закључивањем уговора са приватним апотекама, спречава, ограничава и нарушава тржишну конкуренцију на тржишту услуга издавања лијекова на рецепте осигураним лицима на терет новчаних средстава Завода на подручју Унско-санског кантона, у смислу члана 4. став 1. тачке (ц) и (д) Закона о конкуренцији.
- II 2.** Налаже се Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона да омогући свим апотекама које имају рјешење Министарства здравства Унско-санског

кантона за обављање фармацеутске дјелатности, закључење уговора о пружању услуга издавања лијекова на рецепт на терет новчаних средстава Завода.

II 3. Налаже се Заводу здравственог осигурања Унско-санског кантона да у року од 6 (шест) мјесеци достави на увид Конкуренцијском савјету доказе о извршењу обавезе из тачке II 2. Овог Рјешења.

III Одбија се захтјев 10 (десет) приватних апотека са подручја Унско-санског кантона за доношењем Привремене мјере у смислу члана 40. Закона о конкуренцији, као неоснован.

Ово Рјешење је коначно и биће објављено у Службеном гласнику Босне и Херцеговине, службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет је дана 05.11.2007. године, под бројем 01-04-26-038-II/07 запримио Захтјев у смислу члана 28. Закона о конкуренцији («Службени гласник БиХ», бр. 48/05 и 76/07), (у даљем тексту: Закон), против Владе Унско-санског кантона (у даљем тексту: Влада Кантона) и Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона (у даљем тексту: Завод) ради склапања уговора о пружању фармацеутских услуга противно члану 4. став (1) тачке ц) и д) Закона, поднесен од стране 10 приватних апотека са подручја Унско-санског кантона и то: «Цазинлијек»-Цазин, «Крупафарм»-Босанска Крупа, «Лијек»-Цазин, «Дон»-Сански Мост, «Мр.Рабија»-Босанска Крупа, «*A-Medicus*»-Сански Мост, «*Medicus*»-Сански Мост, «*Tilia*»-Сански Мост, «Аида»-Бихаћ и «*Mak-Pharm*»-Цазин, заступаних по адвокату Каровић Мустафи, из Сарајева (у даљњем тексту: Подносилац захтјева).

Увидом у достављени Захтјев и приложену документацију, Конкуренцијски савјет је утврдио да је Захтјев комплетан и уредан, у смислу члана 28. став (1) Закона, те је на основу члана 28. став (3) Закона, Подносиоцу захтјева, дана 12.12.2007. године, издао потврду број 01-04-26-038-1-II/07 о пријему комплетног и уредног Захтјева.

У свом Захтјеву, Подносилац захтјева, описује чињенично стање, праксу и околности које су разлог за подношење Захтјева те посебно наводи:

- да су предметне приватне апотеке регистроване у складу са општим и посебним прописима и уредно обављају своју регистровану дјелатност,
- да је по одредбама члана 170. Закона о здравственој заштити («Службене новине Ф БиХ», број 29/97) предвиђено да до доношења мреже здравствене дјелатности постојеће здравствене установе настављају рад у постојећој организацији, при чему, како тврде, и приватне апотеке могу бити уговорне апотеке,
- да према одредби члана 16. Одлуке о листи лијекова који се прописују и издају на терет средстава Завода («Службени гласник УСК», бр. 5/03,4/04 13/04) под уговорним апотекама подразумијевају се оне установе, које су регистроване за дјелатност издавања лијекова на рецепт и које су укључене у мрежу примарне здравствене заштите, а што не значи да су то само апотеке у државном власништву,
- да су се путем фармацеутске коморе Унско санског кантона више пута обраћали Заводу са захтјевом за пружањем могућности апотекама у приватном власништву давања фармацеутских услуга осигураним лицима на терет новчаних средстава

Завода, на које је Завод одговорио негативно уз образложење да Скупштина Унско-санског Кантона још није донијела мрежу здравствене дјелатности у складу са чланом 37. Закона о здравственој заштити,

- да је пракса да се рецепти издати осигураницима од здравствених установа Унско-санског Кантона, реализују само у државним апотекама, односно да у овом Кантону још увијек функционише мрежа из периода до 2001. године,
- да закључивање ових уговора искључиво по критерију власничке структуре апотека на подручју Унско-санског кантона, представља директно кршење Закона о конкуренцији у смислу члана 4. став (1), јер се на тај начин апотекама у државном власништву унапријед осигурава повољнији положај за остваривање основних и додатних прихода у односу на апотеке у приватном власништву.

У свом Захтјеву Подносилац захтјева такође указује на кршење члана 14. Закона о здравственој заштити од стране Завода, јер сматра да је корисницима услуга упућивањем само у државне апотеке ускраћено основно право слободног избора љекара, те самим тим и здравствене установе укључујући и апотеке.

Анализирајући захтјев за покретање поступка и документацију коју је Подносилац доставио уз Захтјев, Конкурентијски савјет је оцијенио да није могуће безведеног поступка утврдити постојање повреда Закона о конкуренцији на које Подносилац захтјева указује, те је на сједници одржаној дана 14.12.2007. године у складу са чланом 32. став (2) Закона донио Закључак о покретању поступка број: 01-04-26-038-3-И/07.

У складу са чланом 33. Закона, Конкурентијски савјет је по један примјерак наведеног Закључка о покретању поступка дана, 17.12.2007. године под бројем: 01-04-26-038-8(9)-И/07 доставио на одговор Влади Кантона и Заводу. Закључак о покретању поступка Конкурентијски савјет је такође доставио Правобраниоцу Унско-санског кантона.

Кантонално Министарство здравства и социјалне политике Унско-санског кантона (у даљем тексту : Кантонално министарство) је у име Владе Кантона дана 18.01.2008. године доставило Конкурентијском савјету под бројем: 01-04-26-038-12-И/07 одговор на Закључак о покретању поступка. У свом одговору Кантонално министарство истиче да подносилац Захтјева погрешно тумачи члан 170. Закона и да исти гласи : «До доношења мреже здравствене дјелатности, постојеће здравствене установе настављају рад у постојечној мрежи». Према мишљењу Кантоналног министарства приватне апотеке нису биле обухваћене мрежом здравствене дјелатности те сходно томе не постоји законска могућност закључивања уговора са приватним апотекама. Након што Кантон донесе нову мрежу здравствене дјелатности створиће се услови да се у потпуности испоштују одредбе члана 41. и 42. Закона о здравственој заштити, који прописују процедуру конкурса за попуњавање мреже здравствене дјелатности и закључивање уговора са здравственим установама без обзира на власничку структуру.

Кантонално министарство у свом одговору такође наводи да је у свом Програму рада за 2008. годину планирало доношење мреже здравствене дјелатности на подручју Унско-санског кантона.

У остављеном временском року и Завод је, дана 10.01.2008. године под бројем 01-04-26-038-11-И/07 доставио одговор на Закључак о покретању поступка у коме је у потпуности одбацио наводе Подносиоца захтјева истичући да у складу са чланом 170. Закона о здравственој заштити може закључити уговоре само са здравственим установама (укључујући и апотеке) које су у постојећој мрежи здравствених дјелатности. Завод даље наводи да нова мрежа још није донесена у складу са Законом о здравственој заштити и да постојеће здравствене установе настављају рад у мрежи која је донесена прије рата односно прије 1992. године.

Уз свој одговор Завод је на тражење Конкурентијског савјета доставио 8 (осам) примјерака закључених уговора са државним апотекама о пружању услуга издавања лијекова на рецепт.

У даљем току поступка, обзиром да се ради о предмету са странкама са супротним интересима Конкурентијски савјет је у складу са чланом 39. Закона заказао усмену расправу.

Усмена расправа је одржана дана 14.02.2008.године у сједишту Конкурентијског савјета и истој је поред странака у поступку приступио и Правобранилац Унско-санског кантона. Током усмене расправе странке су се у суштини изјасниле да остају код својих досадашњих исказа и доказа а Правобранилац Унско-санског кантона је уложио приговор пасивне легитимације.Разматрајући овај приговор Конкурентијски савјет је исти одбацио као неоснован уз образложење да је доношењем Закључка о покретању поступка Конкурентијски савјет, у складу са чланом 2. Закона већ одредио против кога се поступак води.

На сједници одржаној дана 13.03.2008. године Конкурентијски савјет је оцијенио да је за утврђивање чињеничног стања и оцјену расположивих доказа потребно извршити допунску анализу, те је у складу са чланом 41. став (2) Закона донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења у предметном случају за још 3 (три) мјесеца.

У провођењу поступка Конкурентијски савјет је утврдио релевантно тржиште за предметни случај.

У складу са чланом 3. Закона и чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени Гласник БиХ», број 18/06) релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности привредних субјеката на одређеном географском подручју.

Релевантно тржиште производа обухвата све производе које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихова битна обиљежја, квалитет, уобичајну намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Конкурентијски савјет је утврдио да је релевантно тржиште у овом предмету тржиште услуга издавања лијекова на рецепт осигураним лицима на терет новчаних средстава Завода на подручју Унско-санског кантона.

На основу податка из достављене документације Министарства здравства и социјалне политике Унско-санског кантона (број: 01-04-26-038-19-П/07 од 25.02.2008. године) и податке подносиоца Захтјева приходи остварени од издатих рецепата за 2005,2006 и 2007 годину на подручју Унско-санског кантона су:

Табела 1.

Ред.бр.	Година	Број издатих рецепата	Приход од реализованих рецепата
01.	2005.	514.624	634.546,08 КМ
02.	2006.	507.568	710.408,94 КМ
03.	2007.	554.194	713.247,67 КМ

Према подацима Министарства здравства и социјалне политике Унско–санског кантона, које је надлежно за издавање рјешења за обављање фармацеутске дјелатности, рјешење за рад има 37 апотека (и огранака) на подручју Унско–санског кантона, од чега је 29 апотека у приватном власништву и 8 апотека у државном власништву (јавне установе).

Завод је до дана 30.03.2007. године склопио Уговоре о пружању услуга издавања лијекова на рецепт са укупно 8 апотека, од којих су свих осам у државном власништву.

Из Табеле 1. је видљиво да је у 2006. години на подручју Унско–санског кантона укупно реализовано 507.568 рецепата или лијекова у вриједности од 710.408,94 КМ, с тим да је реализација свих рецепата обављена у 8 апотека у државном власништву са којима Завод има склопљене уговоре о пружању услуга издавања лијекова на рецепт.

На основу увида у документацију из списка предмета и изведених доказа, Конкурентијски савјет је утврдио сљедеће чињенице :

-На подручју Унско-санског кантона још увијек није успостављена мрежа здравствене дјелатности у складу са Законом о здравственој заштити, иако је прошло више од 10 (десет) година од дана ступања овог Закона на снагу (21.12.1997. године).

-У складу са чланом 170. Закона о здравственој заштити на подручју Унско-санског кантона, здравствене установе које су постојале до доношења овог Закона су наставиле рад у до тада постојећој мрежи, што значи да у предметном случају су то само државне апотеке.

-Влада Унско-санског кантона је на сједници одржаној дана 15.04.2003.године донијела Одлуку о листи лијекова који се прописују и издају на терет средстава Завода здравственог осигурања, као и начину њиховог прописивања и издавања («Службени гласник УС Кантона» број 5/03). Чланом 16. ове Одлуке је између осталог утврђено да се лијекови прописани на рецепт обезбјеђују осигураним лицима у уговорним апотекама, а да се под уговорним апотекама подразумјевају све здравствене установе и апотеке које су регистроване за дјелатност издавања лијекова на рецепт и које су укључене у мрежу примарне здравствене заштите на подручју Кантона.

-На подручју Унско-санског кантона на основу издатог рјешења за рад од стране кантоналног Министарства здравства дјелује укупно 37 (тридесетседам) апотека (огранака) од којих је 29 (двадесетдевет) у приватном власништву а 8 (осам) су јавне установе.

-Завод је закључио уговоре о пружању услуга издавања лијекова на рецепт у периоду од 01.01. до 31.12.2007. године (осам уговора) са апотекама искључиво у државном власништву (јавне установе), којима се обавезао да ће исплаћивати накнаду у износу од 1,29 КМ на појединачну цијену лијека издатог на рецепт са листе лијекова Завода и то:

- Уговор број: 03-37-666/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Градска апотека Бихаћ;
- Уговор број: 03-37-670/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Градска апотека Цазин;
- Уговор број: 03-37-669/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Апотека Бужим;
- Уговор број: 03-37-668/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Апотека Босански Петровац;
- Уговор број: 03-37-672/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Градска апотека Сански Мост;
- Уговор број: 03-37-667/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Градска апотека Босанска Крупа;
- Уговор број: 03-37-673/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Дом здравља Велика Кладуша;

- Уговор број: 03-37-671/07 од 30.03.2007.године закључен са здравственом установом Дом здравља Кључ.

Имајући у виду наведене чињенице и изведене доказе, који су цијењени како појединачно тако и у међусобној повезаности, Конкуренцијски савјет је утврдио да се наведеном Одлуком о листи лијекова који се прописују и издају на терет средстава Завода, као и начину њиховог прописивања и издавања и уговорима које је Завод закључио са апотекама у државном власништву о пружању услуга издавања лијекова на рецепт крше одредбе члана 4. став 1. тачке ц) и д) Закона из сљедећих разлога :

Конкуренцијски савјет је у поступку оцјењивао усклађеност предметне Одлуке Владе Унско-санског кантона са Законом и чланом. 33. став 1. Закона о здравственом осигурању ("Службене новине Ф БиХ" број 30/97 и 7/02), на које се у преамбули позива предметна Одлука и није оцјењивао правни основ за донешење исте.

Предметна Одлука, са аспекта прописа о заштити тржишне конкуренције, је правним и административним баријерама ограничила слободан улазак привредних субјеката конкурената на релевантно тржиште, те ограничила број апотека у којима купци односно корисници услуга могу реализовати своје право добијања лијекова на рецепт на терет новчаних средстава Завода.

Конкуренцијски савјет у поступку оцјене је узео у обзир и одредбе Закона о здравственом осигурању односно Члан 33. став 1. који гласи :

«Осигурана лица, поред права из члана 32. овог закона имају право, у складу са утврђеном медицинском индукцијом, на кориштење ортопедских и других помагала, стоматолошко-протетску помоћ и стоматолошко-протетске надомјестке, као и право на кориштење лијекова чије је стављање у промет одобрио министар здравства, а налазе се на листи лијекова који се осигураницима могу прописати на терет средстава кантоналног завода осигурања».

Из цитираних одредби Закона о здравственом осигурању је јасно видљиво да нигдје није прописано, да се лијекови који се издају на рецепт, обезбјеђују само у уговорним апотекама и да су то апотеке које су укључене у мрежу примарне здравствене заштите на подручју кантона као што је утврђено чланом 16. предметне одлуке Владе Унско-санског кантона.

Позивање Владе Унско-санског кантона и Завода на немогућност закључења уговора са апотекама ван мреже здравствене дјелатности, јер би то било у супротности са одредбама Закона о здравственој заштити, је такође неосновано, јер је Конкуренцијски савјет у поступку оцјене узео у обзир и одредбе овог Закона а нарочито:

- Члан 37. став 2. који гласи: «здравствене установе примарне здравствене заштите оснивају се у складу са мрежом здравствене дјелатности, која подразумијева врсту и капацитет здравствених усанова потребних за осигурање заштите здравља грађана на подручју Кантона» и став 3. који гласи: «мрежу здравствене дјелатности из става 2. овог члана утврђује законодавно тијело Кантона на приједлог министра».

- Члан 38. којим се утврђују мјерила за успостављање мреже здравствене заштите из члана 37. која се одређују планом Кантона и која уважавају: број, старосну и сполну структуру становништва, једнаке услове за кориштење здравствених услуга, степен организације подручја итд.

У наведеним члановима Закона о здравственој заштити, као и у члану 37. став 4. и члану 66. истога Закона не наводи се разлика, односно различит третман, између здравствених усанова (апотека) у мрежи и оних изван мреже у смислу да једне могу

издавати осигураним лицима лијекове на рецепт на терет новчаних средстава Завода док оне изван мреже то не могу.

Такође, у наведеном контексту је Одлука о утврђивању привремених стандарда и норматива здравствене заштите из обавезног осигурања («Службене новине Федерације БиХ», број 21/00), коју је Федерални министар здравства донио на основу члана 35. став 3. Закона о здравственом осигурању («Службене новине Федерације БиХ», бр. 30/97 и 07/02), а која је била важећа у вријеме доношења предметне Одлуке, у којој је наведено да се дјелатност апотека осигурава снабдијевањем лијекова осигураних особа са листе лијекова који се могу прописати на терет новчаних средстава кантоналног завода здравственог осигурања, и не наводи се да су то само уговорне апотеке.

Економска анализа релевантног тржишта (Табела 1.) показује да су апотеке које имају уговор са Заводом у повољнијем положају, јер имају додатни извор прихода пошто имају могућност продаје лијекова на рецепт осигураним лицима на терет новчаних средстава здравственог осигурања, док остале апотеке као извор прихода имају искључиво директну продају лијекова, што исте доводи у неповољан положај у односу на конкуренцију.

Конкуренцијски савјет је такођер оцијенио да предметна Одлука не доприноси унапређењу производње и дистрибуције роба и/или услуга нити осигурава потрошачима односно, корисницима побољшање услуга, те је не може сматрати изузетком у смислу члана 4. став (3) Закона, него иста ограничава дистрибуцију роба и услуга на релевантном тржишту Унско-санског кантона

Конкуренцијски савјет је у поступку користио и податке из своје властите базе података, а које је прибавио од свих завода здравственог осигурања, као и ресорних министарстава здравства кантона Федерације Босне и Херцеговине у поступку у предмету број: 01-01-26-001-69-П/07.

На основу анализе ових податка Конкуренцијски савјет је утврдио да већина кантона примјењује одредбе Закона о здравственој заштити на начин који није противан Закону, јер је пракса да све апотеке, без обзира на власничку структуру, имају могућност издавања лијекова на рецепт осигураним особама на терет новчаних средстава релевантног завода здравственог осигурања.

Конкуренцијски савјет сматра да, без обзира налазили се апотека у мрежи или ван ње, мора се омогућити под једнаким условима свим апотекама које имају рјешење кантоналног министарства здравства за обављање фармацеутске дјелатности, пружање услуге издавања лијекова на рецепт осигураним особама на терет новчаних средстава Завода.

Сходно изложеном слиједи, да су закључени уговори Завода са само државним апотекама из постојеће мреже из пријератног периода у супротности са Законом посебно ако се има у виду да су то уговори којима се регулише једино пружање услуга издавања лијекова на рецепт.

Конкуренцијски савјет је утврдио да предметна Одлука Владе Унско-санског кантона и наведени уговори које је Завод закључио са апотекама у државном власништву ограничавају, спречавају и нарушавају тржишну конкуренцију на релевантном тржишту, те се провођење истих сматра забрањеним конкуренцијским дјеловањем, у смислу члана 4. став (1) тачка ц) Закона, јер врше подјелу тржишта или извора снабдијевања те примјењују различите услове за идентичне дјелатности (продаја лијекова) према другим привредним субјектима (апотекама) на тржишту доводећи те

привредне субјекте (апотеке) у неповољан положај у односу на конкуренцију, у смислу члана 4. став 1. тачка д) Закона.

Што се тиче захтјева подносиоца за доношењем привремене мјере из члана 40. Закона, Конкуренцијски савјет је оцијенио да се нису стекли услови за доношењем такве мјере из разлога што сматра да постојеће радње које спречавају, ограничавају и нарушавају тржишну конкуренцију неће у знатној мјери утицати на подносиоце пријаве, а поготову што ће се те неправилности отклонити у року од 3(три) мјесеца, како је наложено овим Рјешењем, ради чега је одлучио захтјев одбити као неоснован.

Разматрајући приговор пасивне легитимације Правобраниоца Унско-санског кантона уложен на усменој расправи истичући да се Закон о конкуренцији не може примијенити на Владу и Завод здравственог осигурања Унско-санског кантона, Конкуренцијски савјет је одлучио да исти одбије као неоснован.

Чланом 2. став 1. тачка б) Закона је утврђено да се његове одредбе примјењују и на тијела државне управе и локалне самоуправе, која својим дјеловањем посредно или непосредно судјелују или утичу на тржиште, односно дјелују на спречавању, ограничавању или нарушавању тржишне конкуренције на релевантном тржишту.

У члану 4. став 1. Закона је наведено да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричит и прећутни договори привредних субјекта, као и одлуке привредних субјеката (подразумјева и одлуке које доносе тијела државне управе и локалне самоуправе – члан 2. став 1. Закона).

Према томе, неспорно је да Влада Унско-санског кантона, у смислу наведених одредби Закона, као тијело локалне самоуправе, је својим дјеловањем, посредно утицала на тржиште, наметањем ограничења, што је онемогућило слободан приступ осталим привредним субјектима (апотекама) на релевантно тржиште и исте довело у неравноправан положај у остваривању прихода.

Након сагледавања свих релевантних чињеница и доказа Конкуренцијски савјет је одлучио као у диспозитиву овог Рјешења.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначно и против истога није дозвољена жалба. Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно, објаве овога Рјешења.

Предсједник

Ибрица Лакишић